

25 Αυγούστου 2020

Η αγάπη και... ένα παραμύθι

/ Θαυμαστές διηγήσεις

Γύρω στο 330 μ.Χ. εγκαταστάθηκε στη Σκήτη ο Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος. Κοντά στον Άγιο Μακάριο μαζεύτηκαν σιγά-σιγά χιλιάδες μοναχοί, οι οποίοι δέχονταν τις συμβουλές και τους λόγους του.

Αλλά και πολλοί λαϊκοί από όλη την Αίγυπτο έρχονταν στον Άγιο του Θεού, για να δεχθούν τους καρπούς της αγάπης του.

Η φήμη του είχε απλωθεί σ'όλη την πολιτεία. Μια μέρα κάποιοι προσκυνητές ήρθαν στο καλογερικό χωριό για να δουν τον Αββά Μακάριο. Μάλιστα του έφεραν από την πόλη ένα καλάθι γεμάτο σταφύλια. Κάθισαν αρκετή ώρα κοντά του, άκουσαν τις πολύτιμες συμβουλές του και ωφελημένοι ψυχικά ξεκίνησαν για την πόλη.

-Αυτά είναι για σένα, Αββά, του είπαν φεύγοντας. Τα σταφύλια ξέρουμε πως σου αρέσουν πολύ. Κράτησέ τα σε παρακαλούμε.

Ο Αββάς Μακάριος ευχαρίστησε τους προσκυνητές και τους ξεπροβόδισε με χαμόγελο. Καταμεσής στο φτωχικό καλυβάκι ήταν ένα καλάθι γεμάτο όμορφα μυρωδικά σταφύλια. Δώρο σπάνιο, αφού ο τόπος δεν είχε τίποτα απ'αυτά. Σίγουρα θα είναι πολύ γλυκά, σκέφτηκε ο Αββάς. Και έκανε να δοκιμάσει. Μα σαν έσκυψε, απ' το παραθυράκι της καλυβούλας αντίκρισε τους άλλους ασκητές και αισθάνθηκε ένοχος.

-Δεν είναι σωστό να τα κρατήσω εγώ. Οι άλλοι πατέρες δεν έχουν δοκιμάσει καθόλου σταφύλια. Θα τα πάω στον Αββά Πέτρο, είναι γέροντας και θα του αρέσουν πολύ.

Τα παίρνει λοιπόν και μια και δυο τα πηγαίνει στον Αββά Πέτρο, που ήταν πράγματι ο γεροντότερος στη Σκήτη.

-Ε, Αββά. Μου έφεραν αυτά τα σταφύλια και σκέφτηκα πως σου αρέσουν πολύ. Θα 'θελα να κάνεις αγάπη και να τα κρατήσεις, είπε καλοσυνάτα ο Αββάς Μακάριος.

-Ευχαριστώ, Αββά, ο Θεός να σ' ευλογεί, αποκρίθηκε ο γέροντας.

Κι ο Αββάς Μακάριος πήρε το δρόμο για το καλυβάκι του. Ο Αββάς Πέτρος πήρε τα σταφύλια και έκανε να δοκιμάσει.

-Μα για στάσου, σκέφτηκε, οι άλλοι Αββάδες δεν έχουν δοκιμάσει καθόλου. Ξέρω πως τα σταφύλια αρέσουν πολύ στον Αββά Ισίδωρο. Χωρίς να το πολυσκεφτεί πήρε το καλάθι και του το πήγε.

-Γέροντα, μου έφεραν αυτά τα σταφύλια. Κάνε αγάπη και κράτησέ τα. Ξέρω πως σου αρέσουν πολύ, είπε ο Αββάς Πέτρος προσφέροντας το δώρο του στον Αββά Ισίδωρο.

-Ο Θεός να σ' ευλογεί, αποκρίθηκε εκείνος και τα κράτησε.

Μα ούτε και ο τρίτος Αββάς κράτησε τα λαχταριστά σταφύλια.

-Δεν είναι σωστό να τα κρατήσω, είπε ο Αββάς Ισίδωρος και τα πήγε στον επόμενο. Και εκείνος σε άλλον. Μέχρι το τέλος της ημέρας το καλάθι με τα σταφύλια είχε περάσει απ' όλα τα φτωχικά καλυβάκια και κανείς δεν το είχε κρατήσει, γιατί σκεφτόταν πως κάποιος άλλος το είχε περισσότερο ανάγκη. Όταν έφτασαν τα σταφύλια και στην τελευταία καλυβούλα, ο μοναχός που έμενε εκεί σκέφτηκε.

-Αυτά τα σταφύλια είναι αμαρτία να τα κρατήσω εγώ. Αρέσουν πολύ στον Αββά Μακάριο.

Και πήρε το δρόμο για το καλύβι του.

-Αββά, συμπάθα με, μα ξέρω πως αυτά τα σταφύλια σου αρέσουν, κάνε αγάπη να τα κρατήσεις.

Τότε ο Αββάς Μακάριος βλέποντας το καλάθι απείραχτο με όλα τα σταφύλια, έτσι όπως το είχε πάρει από την αρχή της ημέρας, δόξασε τον Θεό, αφού η Σκήτη είχε τέτοιους μοναχούς, που διακρίνονταν για την αγάπη και την ευσπλαχνία τους.

Εκείνη τη στιγμή κάποιοι μοναχοί από πολύ μακριά ήρθαν να πάρουν την ευχή του Γέροντα. Και εκείνος με χαρούμενο πρόσωπο τους είπε:

-Φάτε, παιδιά μου, από τα σταφύλια της αγάπης.

Είναι τα πιο γλυκά σταφύλια του κόσμου.

Και τους διηγήθηκε όλη την ιστορία.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr